

FRED 2015—2019
BERVOETS

Hannibal

6-7) Foto Fred Bervoets, Atelier, Antwerpen, Oude Beurs, 1971.
Photograph of Fred Bervoets, Studio, Antwerp, Oude Beurs, 1971.

Zelfportret (Self-portrait), 1967-2017, 78x46 cm

Fred Bervoets' terugblik

Fred Bervoets' retrospective

Normaal leer je Fred Bervoets kennen in de sfeer van zijn natuurlijke biotoop, De Zwarte Panter, waar een treffen met hem voor de hand ligt. Ik kom echter uit een andere wereld. Wat ons tot elkaar bracht, was zijn bewondering voor oude kunst en de introverte kennis die hij daarover wist op te bouwen. De bron waaraan hij zich daarvoor bij voorkeur laafde, was de collectie van het Koninklijk Museum voor Schone Kunsten van Antwerpen. Dat was in een tijd dat er nog geen sprake was van verbouwingen aan die kunsttempel en dat een erehaag van vijftig Japanse kerselaars, destijds geschenken door keizer Hirohito, naar de veel te hoge trappen leidde. Ik associeer het beeld van onze ontmoeting nog altijd met de stripfiguur Oscar Abraham Tuizenflood, waarmee Marc Sleen zijn Nero-verhalen placht te larderen.¹ Niet alleen wegens zijn expressieve mimiek en zijn karakterkop met zijn wilde witte baard of door zijn soms heftige en intensieve manier van communiceren, maar ook wegens het absurde van zijn humor en zijn disruptieve sociale verschijning. Fred Bervoets neemt je mee in het labirint van zijn gedachten, en als je bereid bent om hem daarin te volgen, brengt hij je in zijn wereld vol authentieke en boeiende beschouwingen van een zachtmoedige anarchist.

Ik heb nooit iemand met zoveel liefde en overtuiging over de collectie van het KMSKA weten spreken. Fred neemt je mee op een virtuele tocht door het museum, van zaal tot zaal, in een lang vervlogen tijd, toen de vaste opstelling van oude en moderne meesters nog in een onveranderlijke presentatie leek ingeslapen. Fouquet, Van Eyck, Rubens en meer nog Brouwer zijn hem dierbaar. Maar Fred komt pas goed op gang met de goede schilderkunst van de negentiende eeuw: de Linnigs, de De Braekeleers, de De Groux, de landchappen van baron Courtens, de picturale vrijheid van Guillaume Vogels, Stobbaerts' stallen en *De zaag*, *Frédéric's Twee Waalse boerenkinderen*, de 'kleine mannen' van Evert Larock... en dan het volk bij Laermans! Hij sleurt je verder, maar je volgt hem graag, via de 'luchtigheid' van Rik Wouters en de 'leenzaamheid' van Louis Thevenet, om steeds weer te eindigen bij James Ensor. Het luminisme van *De oesteretster*

You usually get to know Fred Bervoets in the context of his natural environment, De Zwarte Panter gallery, where an encounter with him is almost a given. I, however, hail from a different world. The thing that brought us together was his admiration for historic art and the introvert knowledge of it that he has managed to build up. The source from which he preferred to drink for this was the Royal Museum of Fine Arts Antwerp's collection. This was at a time when there was not yet talk of renovations to this temple of art, and a double row of fifty Japanese cherry trees donated by Emperor Hirohito lined the route to the overly steep steps. I still associate my image of our meeting with the cartoon character Oscar Abraham Tuizenflood, with whom Marc Sleen used to pepper his Nero stories.¹ Not only because of Bervoets' expressive mimicry and his characteristic face with its wild white beard, or his sometimes fierce and intense way of communicating; but also because of the absurdity of his humour and his disruptive social appearance. Fred Bervoets draws you into the labyrinth of his thoughts, and if you are prepared to follow him, he brings you into his world filled with the authentic and engaging reflections of a good-natured anarchist.

I have never known someone speak with such love and conviction about the KMSKA collection. Fred takes you on a virtual tour of the museum, from room to room, in a bygone era when the permanent display of old and modern masters seemed to slumber in an unchanging presentation. Fouquet, Van Eyck, Rubens and especially Brouwer are dear to him. But Fred only really gets into his stride with the good painting of the nineteenth century: the Linnigs, the De Braekeleers, the De Groux, Baron Courtens' landscapes, the pictorial freedom of Guillaume Vogels, Stobbaerts' stables and *The Saw*, *Frédéric's Two Walloon Peasant Children*, Evert Larock's 'little men'... and then the throngs of people in Laermans' work! He drags you onwards, but you're eager to follow him, through the 'lightness' of Rik Wouters and the 'loneliness' of Louis Thevenet, before ending with James Ensor, as always. The luminism of *The Oyster Eater* — 'Man, that Ensor couldn't

1. Oscar Abraham Tuizenflood is een stripfiguur in 1967 gecreëerd door Marc Sleen voor zijn *De avonturen van Nero*. Als trouwe vriend van Nero kreeg hij een verhaal met zijn naam met als titel *De steen van Abraham*.

1. Oscar Abraham Tuizenflood is a cartoon character created in 1967 by Marc Sleen for his book *The Adventures of Nero* [The Adventures of Nero]. The trusted friend of Nero, he received his own eponymous story, *De steen van Abraham* [Abraham's Stone].

18

Zelfportret (Self-portrait), 2018, 40 x 29 cm

De geldsmijter (The spendthrift), 2016, 99,5 x 29,5 cm

Papa (Daddy), 2018, 40 x 30 cm

Sorazius, 2019, 42 x 30 cm

19

34

Paard zonder man (Horse without a man), 2018, 42 x 33 cm

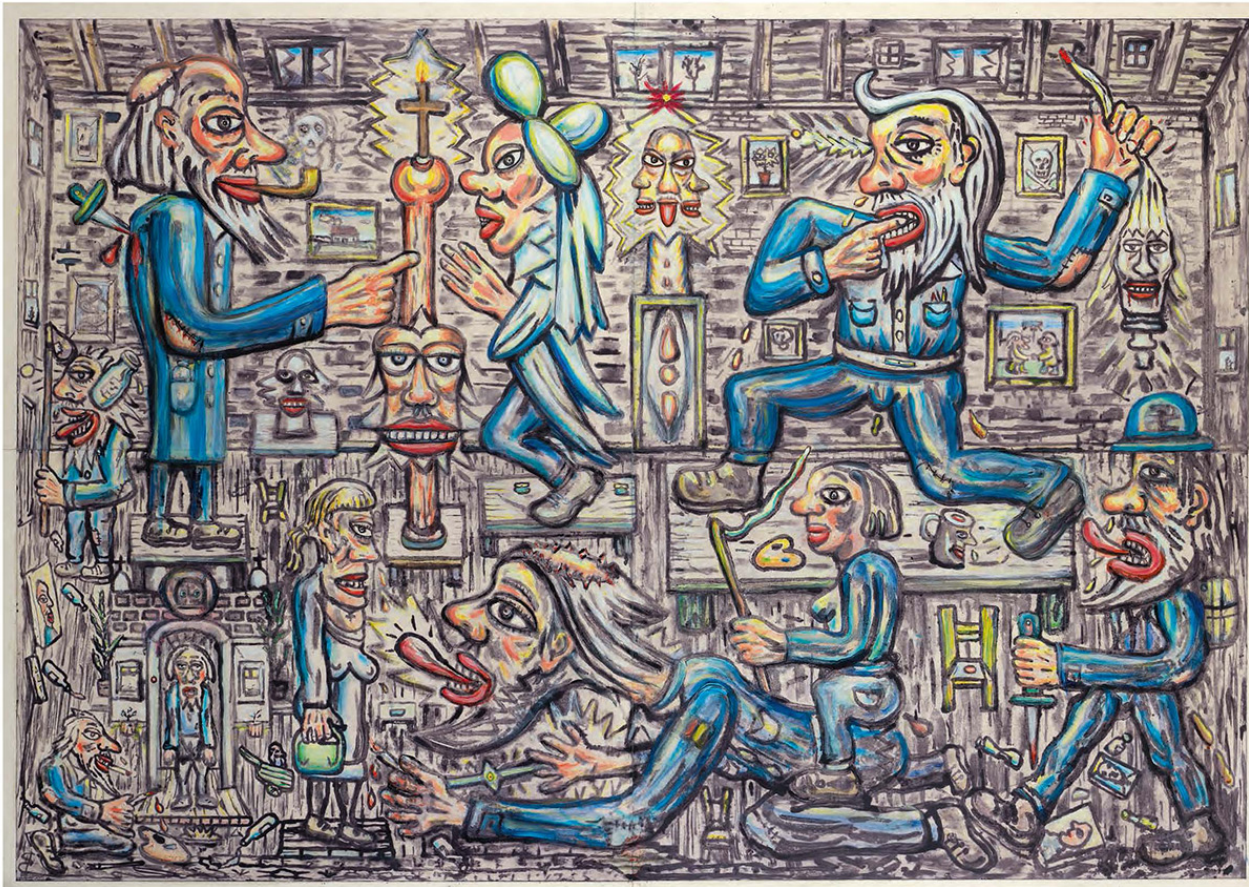

Love, 2018, 40 x 30 cm

35

Art is hell of heaven, 2018, 47,5 x 34 cm

Zelfportret met konijn (Self-portrait with rabbit), 2016, 20,5 x 29 cm

Zelfportret (Self-portrait), 2015, 20,5 x 29 cm

De stad (The city), 2016, 29 x 20,5 cm

Zelfportret (Self-portrait), 2017, 69 x 44 cm

De gelijmde Rubens (The glued Rubens), 2016, 29 x 20,5 cm

Black and white, 2016, 20,5 x 29 cm

Ik III, 2017, 70 x 100 cm

Kijk naar het licht (Look to the light), 2017, 100 x 70 cm